

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rothomagen. Archiepisc. & Suffraganeis ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ROTHOMAGEN. ARCHIEPISC.
& Suffraganeis ejus.

REGI ANGLIÆ.

Epist. 218.
Ab Episcopis
suis excommu-
nicari, non fa-
cile sine ab aliis
absolvendi.
Cap. Ad reprime-
ndam De of-
ficio ordinarij.

* In tertia Col-
lect. facias in-
violabiliter ob-
servari.

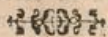
AD reprimendam malitiam perversorum pœnæ certæ sunt in canonicis institutæ; quas sicut latas interdum à vobis in subditos vultis inviolabiles observari, ita latas ab aliis debetis inviolabiliter observare. Inde est quòd universitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus sententias, quas venerabilis frater noster Lexoviensis Episcopus in subditos suos duxerit canonicè promulgandas, & vos ipsi servetis, & eas à vestris subditis * violari nulloatenus permittatis. Tu verò, frater Archiepiscopo, cùm excommunicationis sententia per appellationis non suspendatur objectum, si quis excommunicatus ab ipso de injusta tibi excommunicatione conquestus fuerit, ad ipsum, ei quasi cœpiscopo deferens, absolvendum secundum Ecclesiæ formam remittas. Qui si fortè noluerit illum absolvere; tu, recepta juratoria cautione, absolutionis ei munus poteris exhibere: ita tamen quòd nisi legitimè tibi constiterit eum contra justitiam excommunicatum fuisse, ex debito sibi juramenti præcipias ut super eo, de quo fuerit excommunicatione notatus, eidem Episcopo satisfaciat competenter. Quod si facere fortè contempserit, eum in excommunicationis sententiam appellatione remora reducere non omittas. Datum &c. Kalend. Iunij.

LEXOVIENSI EPISCOPO.

Epist. 229.
Ne coram sus-
pectis judicibus,
etiam delegatis,
responde-
re teneatur.

CVM à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu, auctoritate tibi præsentium indulgemus ut si fortè contigerit aliquam causam te vel tuos principaliter contingentem, iudicibus Rothomagen. ex apostolica delegatione ad petitionem partis adversæ committi, coram eis, cùm tibi fuerint certa ratione suspecti, respondere minimè teneamini, nisi fortè in literis commissoriis hujus indulgentiæ expressa mentio habeatur. Nulli ergo &c. Datum Romæ &c. ut supra.

In eundem modum scriptum est pro Rothomagen. Archiepiscopo.

ECclesiam suam, quam per Salomonem Dominus & amicam & sponsam frequenter appellat, flori lilij eleganti quadam & quasi expressa similitudine coaptavit. Ait enim: *Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.* Lilium quidem quanto fortiores spinarum sustinet punctiones, tanto vim odoris copiosioris emittit; & quò plus læditur, redolere suaviter comprobatur. Unde sibi meritò comparatur Ecclesia sponsa Christi, quæ cùm tribulationibus multis impetitur, tunc potissimum in soliditate fidei pro tuenda justitia roboratur, & in ipsis punctiõibus adversitatumque molestiis constantior & firmitior invenitur. Nos verò, quos ad ejus regimen quanquam non suffragantibus meritis divina providit dispositio eligi & assumi, illam concepimus firmiter voluntatem, ut neque mors neque vita ab amplexu nos possit seu observatione justitiæ revocare. Sanè venientibus ad præsentiam nostram venerabili fratre nostro Lexovien. Episcopo & dilecto filio magistro Garnero nunciis tuis, petitiones quas nobis ex parte regia obtulerunt, sincero affectu, quantum cum Deo & honestate potuimus, curavimus promovere. Rogamus autem & moneamus attentius serenitatem regiam, quatenus si fortè in aliquo effectus tuo desiderio non responderet, non nostræ unquam duritiæ imputeretur, cùm honestis & justis petitionibus excellentiæ tuæ benigni semper & faciles proposuerimus inveniri, sed justitiæ potius, quam officij nostri debitum certos fines transgredi non permittit, ad quam tenendam firmiter & servandam in suarum primitiis literarum serenitas regia nos monuit & induxit. Ceterùm, super eo quod prædicti tui nuncij postularunt, ut nobilem virum filium Ducis Austriæ ad restituendam pecuniam quam pater suus in periculum animæ suæ ad te, dum redires ab obsequio Iesu Christi, pro redemptione tua violenter extorsit, & in ultima voluntate pœnitentia ductus per eundem filium suum tibi restituendam mandavit, auctoritate apostolica cogere; noveris nos eidem nostris literis injunxisse ut prædictam pecuniam sine difficultate qualibet restituere non omitat. alioquin venerabili fratri nostro

Epist. 230.
Quæ honestè
facere licuit, in
his se Regi gra-
tificatum dicit,
horratique ad
pacem servandam
cum Rege
Franciæ.

Vide infra epist.
242.

Q